

[Aksel Larsen.]

til den vesttyske, at man ikke kan tale om væbning af politistyrker. Hvis det ærede medlem ikke ved, at der findes forskellig bevæbning af politistyrker, kan jeg erindre ham, der har været minister, om en fader, der sagde til sin søn: du skulle bare vide, med hvor liden visdom verden regeres.

Det ærede medlem hr. Elgaard siger, at flertalspartierne i denne sal tager ikke ved beslutningen medansvaret for løsladelsen af tyske krigsforbrydere. Jo, det gør man, medmindre man stemmer for det dagsordensforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Hvis man stemmer for det, tager man afstand fra løsladelsen af tyske krigsforbrydere, stemmer man imod det, godkender man løsladelsen.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby har erklæret det for et centralt punkt, dette med Sovjetunionens pagter med østeuropæiske lande, og han vil have at vide — jeg glemte desværre at svare på det før —, hvorfor vi kommunister ikke har noget at sige imod disse pagter, men derimod vender os imod Atlantpagten. Jeg skal forklare det i al sin enkelhed. Disse pagter er, som det ærede medlem hr. Kristen Amby altså åbenbart dog ved, vendt mod Tyskland; Atlantpagten er en pagt, der gør os til forbundsfælle med et genoprustet Tyskland. Måske kan det ærede medlem hr. Kristen Amby så begribe forskellen.

Endelig er der det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der optræder i Spørge-Jørgens rolle i aften. Han har hørt refereret, hvad jeg skal have sagt her udenfor, og nu vil han gerne have at vide, hvad jeg virkelig har sagt. Jeg skal gerne betro det ærede medlem det. Jeg har opfordret den fremmødte forsamling til at hjælpe med til gennem personlig agitation i befolkningen at rejse det danske folk til at sørge for, at den beslutning, der måtte blive vedtaget af rigsdagen i aften eller i nat, engang får samme gyldighed som en sønderrevet lap papir.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg forstår udmærket vel det ærede medlem hr. Viggo Starckes lyst til at spørge og spørge. Han ønsker at lede opmærksomheden bort fra sit eget partis stilling i denne sag, at lede opmærksomheden bort fra, at hans parti går imod folkeafstemning og dermed godkender, at Atlantpagtens forpligtelser skal opfyldes. Derfor har han stillet adskillige spørgsmål, meget varierede, til mig. Jeg har givet ham det svar, spørgsmålene fortjener, og der kan ikke hos

ham være nogen som helst tvivl om, hvorledes vort parti stiller sig til de problemer, han har rejst. Nu har jeg altså svaret flere gange, og nu føler jeg trang til at stille et spørgsmål til det ærede medlem, og det er: Hvorledes stiller han sig til den omtalte passus i menneskerettighedserklæringen? Godkender han, at folkene har ret og pligt til at rejse sig mod tyranner og undertrykkere? (*Oluf Pedersen:* I Rusland!) Jeg sagde tyranner og undertrykkere, og så må det naturligvis også gælde tyranner og undertrykkere i Rusland. Jeg tænker særlig på Asiens folk: ret til at rejse sig, befolkningen i Vietnam, i Malaya. Godkender det ærede medlem denne ret eller ikke?

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg er lidt flinkere til at svare end det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg skal svare ganske kort: uretfærdige love skal forandres indenfor lovens grænser. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Alfred Jensen, om han er enig med mig i dette synspunkt.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning, og dermed slutter de korte bemærkninger.

Alfred Jensen: Det ærede medlems spørgsmål er ganske overflødig. Det ærede medlem ved, hvorledes vor stilling har været og er til disse problemer. Det spørgsmål, jeg stillede, er dette: Når der ikke findes nogen mulighed for ved forfatningsmæssige midler at få ændret lovgivningen, har et folk som det, der lever i Vietnam, da ikke ret til at rejse sig mod undertrykkerne? Det skylder det ærede medlem mig svar på. Intet svar er også et svar. Det vil sige, at det ærede medlem godkender, at Asiens folk skal slide og trække for udbytte i Europa og Amerika.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Alfred Jensen

forkastedes med 119 stemmer mod 7.

Ændringsforslaget udenfor betænkningen forkastedes med 94 stemmer mod 7; 24 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Forslaget til beslutning af rigsdagen vedtoges med 99 stemmer mod 21; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.